

Tolle

Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Prosinec 2012, r. XVI. č. 178

„Cesta k Bohu vede přes lásku k člověku“ (Sv. Augustin)

Advent v roce víry

Začínáme nový liturgický rok. Připravujeme se na příchod Pána Ježíše a jdeme k Němu s radostí. V naší farnosti naše misijní skupina připravuje misijní program obnovy farnosti, anebo, lépe řečeno, obnovy farníků. Ve farní anketě zazněla žádost, abychom pracovali na tom, aby vztahy mezi farníky byly dobré, aby se u nás každý cítil dobře, doma. A na tom budeme pracovat: Aby kostel byl místem setkání nejen s Kristem, ale i mezi námi. Hodně se už na tom pracovalo, a věříme, že po Vánocích začneme náš program uskutečňovat. Ale už během adventu se budeme pravidelně modlit každou neděli modlitbu za misie ve farnosti.

Je třeba změny smýšlení, jak stojí v Písmu, jestliže se chceme obnovit. Adventní doba může být k tomu prvním krokem. A tento rok advent prožíváme v Roce víry.

Víra bez naděje nás nemůže vést ke Kristu. Abychom žili s nadějí, potřebujeme lásku. Právě toto jsou základy křesťanství, které bychom měli obnovit v tomto roce, abychom tak obnovili i náš křesťanský život. Brána k víře, jež uvádí do života ve společenství s Bohem a umožňuje vstup do jeho církve, jak říká Benedikt XVI., je pro nás vždy otevřena.

Pro nás, ale i pro všechny ostatní. Prožíváme krizi víry a to je zvláštní adventní výzva pro nás. Už není dostatečná víra jako zvyk; víra by měla být naše přesvědčení. A otázka je, jak přesvědčit nevěřící lidi? Mohli bychom se podívat na osobnosti Bible, jako jsou Abraham a proroci ze Starého Zákona, kteří věřili v Boha, i když měli problémy, a byli vytrvalí. Oni ukázali, že cesta k objevení víry je cesta pokory. Na to ukazuje i Jan křtitel. A to nejdůležitější, co může přitahovat, je svědectví lidí, kteří žijí svůj křesťanský život s radostí jako Maria, matka adventu, a další svatí adventní doby.

Najděme si čas na rozjímání, na poděkování za dar víry, a těšme se na příchod Pána!

P. Vít M. Marciniac, OSA

Potkala jsem...

„Moje teta je zbožná, protože chodí do kostela“, informuje Klárka při nějaké debatě ve třídě o přestávce spolužáky.

„Zbožný je ten, kdo má hodně zboží“, usuzuje Matěj, „já myslím, že je ho nejvíc v obchodním domě MEGAN. Tam mají všechno.“

Kluky i holky napadlo, aby se do zbožového domu, kostela podívali.

Po nakouknutí byli chyceni za vlasy kostelním mužem Havránkem a za peprného spílání, že se nepatřičně chovají na zbožném místě, byli vyhozeni ven. Je pravda, že měli k chechtání důvod, protože kromě pár starých lavic v přítmí a nějakých obrazů osvěcených svíčkami nebylo po nějakém zboží ani památky, zato uviděli spolužáka Dádu v legračním bílém krajkovém obleku se smrdutou koulí na řetízku v ruce a ještě do ní foukal, aby asi páchla co nejvíc.

E.B.

Z deníku Kristova vojína - V očekávání

Na moři světa se děje mnoho věcí. Někdy jsou vlny tak velké, že to s naší loďkou pěkně houpá, až jsme z toho zelení, ale jsou chvíle, kdy nefouká žádný vítr, moře je klidné a loď se nikam nepohybuje. Ze začátku je to dobré, protože si můžeme odpočinout, ale po nějaké době začne stereotyp, námořníci si na Petrově bárce - ať už v kostele nebo doma – začnou lézt na nervy a začnou opět toužit po větru – začnou očekávat.

V adventním čase je třeba učit se očekávat. Očekávání je v životě každého člověka velmi důležité, protože je spojené s nadějí. Dítě jistě očekává pod stromečkem hračku místo ponožek a některý zklamaný volič může očekávat výhru politické strany se dvěma třešničkami. Hračka či politická změna přinese na palubu lodi trochu vzrušení a rozptýlení, ale vítr do plachet nepřinese. Vítr si fouká, jak chce, ať už najdeme pod stromečkem cokoli a dokonce nebere ohledy na stranické knížky.

V adventu víme, na koho čekáme – ale co dělat, než přijde správná doba? Koho se zeptat? Myslím, že nejlepší by bylo zeptat se Panny Marie, která byla skutečně **V** očekávání – v takovém, o kterém muži nemají ani ponětí. Dítě – to je budoucnost. Pro člověka je to pokračování rodu, ale dítě Mariino je pro Kristovy námořníky více, než je další člen posádky. „*Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel, což se překládá: Bůh s námi* (Mt 1: 23). A když je Bůh s námi – kdo proti nám?

A jak Maria očekávala SVÉHO BOHA? Chválou:

- Velebí má duše Pána a můj duch se chvěje radostí v Bohu, mém spasiteli...
- Svaté je jeho jméno a od věků do věku sahá jeho milosrdenství vůči těm, kdo se ho bojí.
- Svrhl mocné z jejich trůnu a povýšil ponížené, nasýtil dobrými věcmi hladové a bohaté poslal s prázdnou pryč.

A když Maria navštívila Alžbětu, ta ji řekla: „Blahoslavená ta, která uvěřila, že se vyplní, co jí bylo řečeno!“ (L 1: 61) Od Syna člověka, Ježíše, který je Kristus, máme příslib, že se opět vrátí a uvede nás do svého království. „Až odejdu a připravím vám místo, přijdu znovu a vezmu vás k sobě, abyste tam, kde jsem já, byli také vy.“ (J 14: 3) Co více očekávat než návrat Krista Krále?

Ať už to s bárkou svatého Petra houpá, či moře je klidné, je třeba hledět dál. A když vás předvánoční starosti a uklízení budou znavovat a v práci vám budou síly ubývat, otevřete si večer na chvíli okno, vykoukněte, nasajte do plic osvěžující vzduch a dá-li Pán, zahlédnete betlémskou hvězdičku, která vás přivede k našemu milému Ježíškovi – Spasiteli.

Br. Mirek

„Kristus je zároveň chudý i bohatý: jako Bůh je bohatý, jako člověk chudý. Nepochybně tento člověk vstoupil na nebesa už jako bohatý a sedí tam po pravici Otcově, ale tady, mezi námi, stále trpí hladem, žízní a nahotou, tady je chudý a v chudých je přítomen“ (Sv. Augustin, Kázání 123, 4).

Poznáváme sv. Augustina

Sv. Augustin o církvi

www.svatyaugustin.cz

Po radostném přijetí víry v roce 387 a ještě dlouho potom nepřišlo vrcholně šťastnému Augustinovi na mysl, že mu Bůh určil hlásání evangelia jako poslání. Náročná kněžská služba v terénu bylo to poslední, co by si tehdy přál, nebo po čem by snad už někdy dříve zatoužil. Tři roky strávené po návratu do Afriky v naprostém klidu a lásce s pár přáteli v jeho rodném domě byly pro něho splněním dávných vnitřních tužeb a dosavadním vrcholem štěstí a vůbec by si nepřipustil, že jeho téměř rajske dny na zemi mají už brzy skončit. Od dob svých studií v Kartágu, kde se s několika přáteli poprvé pokoušel založit malou filozofickou komunitu s cílem hledání ideálu a pravdy, ho tato myšlenka neopustila. Po nadšení z poznání *skutečné* pravdy a přijetí víry tato idea samozřejmě dostala daleko hlubší smysl a cíl.

Když byl za pár let v Hippo Regio zcela nečekaně a pod silným nátlakem lidu proti své vůli vysvěcen na kněze, musel svému světiteli přiznat, že svůj krátký život křesťana věnoval především hledání niterného vztahu k Bohu, a například ve znalostech Písma má zatím velké nedostatky. Dostal tedy půl roku na to, aby si chybějící znalosti doplnil, a teprve v této době se musel také začít seznamovat s praktickou úlohou církve a všemi souvisejícími problémy. S konkrétním stavem a zároveň s problémy uvnitř církve, do které se Augustin skutečně zamiloval a sám sebe považoval za jejího obránce, se tedy souběžně s intenzivním studiem Bible musel začít seznamovat nejdříve kolem roku 392. Jak víme, v létě roku 386 pod vlivem pokynu shůry ke změně života rezignoval na místo profesora rétoriky na milánské škole, ukončil veškeré dosavadní veřejné i soukromé aktivity a odešel s matkou a přáteli na půlroční přípravu a usebrání na venkov. Tam začal pod vlivem nedávného duchovního zážitku sepsávat své první příručky a spisy a v době, kdy už jako biskup s rozsáhlou pedagogickou praxí například sepsával důležitou didaktickou příručku O náboženském vyučování katechumenů - *De catechizandis rudibus* (rok 400), měl na svém kontě už celkem 47 (!) hotových, nebo rozpracovaných děl.

Je velmi pravděpodobné, že kdyby už v tomto roce neměl za sebou tak nesmírné množství vykonané práce a bohatých osobních zkušeností s každodenním životem církve i s těmi, kteří jí tvoří, nebyl by schopen vytvořit si bez dalších následků tak reálný pohled na tehdejší církev a nešvary mnoha jejích členů. Kdyby býval s velkou pokorou nepřijal Boží výzvu k pastorači mezi všemi vrstvami obyvatel neklidné Numidie a neměl tak možnost proniknout až k samému srdci živé církve, žil by rozhodně snadnějším a klidným duchovním životem uzavřen v klausuře klášterní cely se svými psacími potřebami. Vzdálený od reality každodenního života církve by ale nikdy nemohl získat a s mnoha povzdechy také přijmout tak moudrý a realistický pohled na její klady a hlavně zápory. Jak z knihy *De catechizandis rudibus* vyplývá, Augustin o nešvarech v církvi věděl, počítal s nimi, a hlavně o nich nepokrytecky otevřeně hovořil jak s Bohem, tak s lidmi. Právě tím, že o nich veřejně hovořil a učil další generace katechetů, jak o nich otevřeně se zájemci o vstup do církve rozmlouvat, přijímala církev často do svých řad „na vše“ připravené lidi, mnohé navíc odhodlané započít v novém společenství s nápravou a návratem k čistým kořenům víry, jak na mnoha případech známe z historie.

V tomto případě skutečný realista Augustin takový vývoj v církvi předvídal a katechumeny na něj připravoval. Zlo je sice zranitelné, ale neporazitelné. To ale neznamená rezignovat na jeho neustálé výpady, a na jeho všeobecnou přítomnost – v našem případě na jeho existenci také i v Boží církvi si prostě zvyknout jako na nutnost. Takový přístup totiž chápe zlo jako náš souhlas. Pro ty, kteří si na projevy nešvarů zvyknout odmítají a svoji církev milují tak, jako jí miloval Augustin, uveďme jako motivaci jeho větu z uvedeného krátkého pojednání o výuce katechumenů: „*Přidej se k těm dobrým, u kterých vidíš, že s tebou milují tvého Krále. Najdeš takových hodně, jakmile začneš být také takovým*“.

Marcel

Staročeské roráty v kapli sv. Barbory

Často se nám připomíná, že velkým darem, který máme, je čas, a záleží jen na nás, jak s tímto darem naložíme...

Mnohý z nás z farnosti od sv. Tomáše přemýšlí o tom, jak se duchovně připravit v průběhu **adventu** na **vánoční dobu**. Jedna možnost, která s sebou přináší i jistou formu sebezáporu, či obětování svého času, se doslova nabízí, protože právě přišel čas, abychom si připomněli, že se opět konají tradiční všednodenní ranní bohoslužby v kapli sv. Barbory spojené se zpěvem „**Staročeských rorátů**“.

Jedná se o typicky české liturgické zpěvy, které ranní rorátní mši doprovázejí a které nemají v evropské kultuře obdobu. Máme čerpat z živého odkazu minulosti a tak si připomeňme, že již 92 let během adventu každé ráno začínáme zpěvem „*Rosu dejte nebesa*“, neboť „Staročeské roráty“ byly uvedeny do života tiskem v roce 1920 na základě spolupráce Msgre Vladimíra Hornofa, prof. PhDr. Dobroslava Orla a Václava Vosyky, který zharmonizoval nápěvy.

Věřte mi, že čas, věnovaný tomuto neobvyklému startu do pracovního dne, je zcela unikátní způsob prožití adventní doby.

Marie Hradecká

PUTOVÁNÍ JEZULÁTKA PO RODINÁCH zahájení 24.12.2012 – Štědrý den

Pokračujeme v naší již každoroční tradici putování Jezulátka po rodinách, kdy se tímto symbolem obdarování připojujeme k těm, kteří se radují z příchodu Dítěte, které přichází z nebe a nabízí svou lásku a přátelství.

Začneme na Štědrý den 24. prosince 2012, kdy si první rodina převezme sošku po slavnostní mši svaté v 16 hodin a v průběhu celé vánoční doby až do 2. února 2013 bude následovat vzájemné předávání mezi rodinami.

Včas kontaktujte Marii Šárovou (SarovaMarie@seznam.cz) nebo Mahulenu Křenkovou (info@aulos.cz) a sdělte jim termín, který by byl pro vás a vaši rodinu vyhovující a také kontakt pro vzájemnou domluvu. Podle počtu zájemců se určí délka zapůjčení sošky.

Věříme, že i letošní Vánoce prožijete s Jezulátkem krásná setkání a duchovní obdarování!!!

Co si přát?

Už to nebude dlouho trvat a rok 2012 předá svou vládu tomu následujícímu. Budeme bilancovat, jaký byl ten letošní, co nám přinesl a co nám vzal. A také si budeme navzájem přát do roku 2013 všechno dobré. Většinou „hodně zdraví, štěstí, lásky, úspěchů, splněných přání...“, někdo přidá „hojnost Božího požehnání“. Měli bychom ještě připojit i přání, které vyslovil před téměř 400 lety J. A. Komenský (a nám po mnoha letech připomněla ve své písni i „naše Marta“, paní Kubišová):

„Ať mír dál zůstává s touto krajinou. Zloba, závist, zášť, strach a svár – ty ať pominou, ať už pominou...“

Přejme to nejen této krajině, ale celému světu!!

Zdena

„Kristus je zároveň chudý i bohatý: jako Bůh je bohatý, jako člověk chudý. Nepochybně tento člověk vstoupil na nebesa už jako bohatý a sedí tam po pravici Otcově, ale tady, mezi námi, stále trpí hladem, žízni a nahotou, tady je chudý a v chudých je přítomen“ (Sv. Augustin, Kázání 123, 4).

Víš, že...?

- * Během adventní doby budou od pondělí do pátku v kapli sv. Barbory **staročeské roráty**. Začátek mše sv. vždy v 6:45. Večerní mše sv. v 19 hodin **během adventní doby NEBUDE!**
- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 6.12. od 19:30 v klášterním refektáři.
- * Koncert „Misa Criolla“, který zaštiťuje argentinské velvyslanectví, proběhne u nás v kostele 5.12. od 17:00 hodin
- * **Oslava sv. Mikuláše** v kostele sv. Mikuláše bude ve středu 5.12. - mikulášská nadílka pro děti od 18:00 hodin. Na den sv. Mikuláše, ve čtvrtek, bude mše sv. sloužena v 17:00 hodin.
- * Na den sv. Barbory, 4.12., slavíme **pout'** v kapli sv. Barbory při mši sv. v 12:15 hod.
- * V sobotu 8.12. jste od 15:00 zváni na **koncert Svatotomášského** sboru ve spolupráci se sborem z Itálie. Koncert bude v hlavním kostele sv. Tomáše, program je adventní.
- * **Mezinárodní vánoční trh** v našem klášteře v neděli 9.12. od 10:30 do 17:00 hodin: Přijďte poznat vánoční tradice jiné země!
- * **Všechny činnosti** ve farnosti končí před Vánocemi 14.12. a začínají znovu po Novém roce 7.1.2013
- * V sobotu 22.12. od 10:00 příprava **jesliček** v kostele a úklid. Všichni jste také pozváni.
- * **Katecheze pro dospělé**: Setkání každou středu od 19:30 v klášterním refektáři. Je to setkání určené k prohlubování poznatků křesťanského života. Všichni jsou vítáni. Téma tohoto roku: Rok víry.
- * **PET víčka** pro Michalku (od lahví, mléka, džusů i sirupů) můžete nechat v krabici k tomu připravené v refektáři
- * **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz
- * V sakristii už můžete koupit **stolní kalendář na rok 2013**. Cena 60.- Kč.
- * Chcete každý den dostat **e-mail s malým zamyšlením sv. Augustina**? Pošlete nám svou e-mailovou adresu na osaprag@augustiniani.cz.
- * **Pout' do Santiaga de Compostela** bude tento rok od 26.prosince 2012 do 4. ledna 2013. Zájemci ať se co nejdříve přihlašují u P. Juana: juan@augustiniani.cz do 5.12.2012!!

PASTORELA A POSADAS 16.12.2012

V neděli 16.12. budeme se španělskou komunitou slavit typickou latinskoamerickou tradici „Posadas“. Tradice „Posadas“ (hostince), typická ve Střední Americe, je oslavou pohostinnosti. „Posadas“ připomíná cestu Marie a Josefa z Nazareta do Betléma, při hledání úkrytu, ubytování před narozením Ježíše, kdy klepali na každé dveře a nikdo je nechtěl ubytovat.

Vedle Posadas se ve stejném čase udržuje tradice Pastorelas, která je s ní úzce spojena. Jsou to vlastně divadelní představení – konají se v adventní době a připomínají události před narozením Ježíše a končí klaněním pastýřů. V Pastorelas vystupují postavy Boha a všech osob betlémského příběhu, příběhy jsou to veselé a ukazují například výsměch d'áblu, který ve hře pokaždé skončí jako dobrem zcela poražený.

Společná mše sv. bude v 11 hodin. Po mši následuje v kostele představení „Posadas“ a pak posezení v refektáři a farní kryptě. Odpoledne je připravený program pro děti a dospělé. **Mše sv. v 9:30 NEBUDE!**

Tradiční vycházka prvního ledna 2013

Tradiční novoroční vycházka zamíří do nejsevernějšího cípu městské části Praha 14 (z Hloubětína k Rajské zahradě) a naváže na loňskou vycházku. Dozvíme se něco o těžbě písku v místech zvaných Hutě (dle pověsti se tam kopal na stavbu Karlova mostu) a podíváme se na pietní místo, kde jsou pochováni křížovníci s červenou hvězdou. Sraz bude ve stanici metra Hloubětín v 15 hodin (1.1.2013). Vycházka bude dlouhá asi 4 km a bude ukončena ve stanici metra Rajská zahrada (s možností občerstvení v pizzerii Positano), popř. až ve stanici metra Černý Most.

Ivan

V tomto měsíce mají **narozeniny** tito naši farníci:

Michaela Brčáková 2.12.,

Matyáš Brčák 6.12.,

Kateřina Grmelová 8.12.,

Tereza Urbanová 9.12.,

Kristina Polová 14.12.,

Josef Malíř 19.12.,

Ludmila Malinová 21.12

Br. Miroslav Orel 22.12.,

Dominika Krásová 22.12.,

P. Jan Nep. Aixner 23.12.

Vše dobré pro každého, s jistotou, že se za něj modlíme.

Dobrou chuť

Oboustranné jablečné řezy

Na Vánoce bychom chtěli mít něco neobvyklého a to tyto řezy jsou.

Budeme potřebovat:

na těsto: 125 g tuku, 125 g moučk. cukru, 1 vanilkový cukr, špetku soli, 175 g hladké mouky, 2 lžičky prodopeč, 50 ml mléka, 2 vejce (jedno do těsta, jedno na potřeni), 100 g mandl. plátek a 1 skořicový cukr.

na jabl. náplň: 400 g jablek, 300 ml vody, 50 g cukru, 1 skořicový cukr, šťáva z půlky citronu a 1 vanilkový pudink rozmíchaný v troše vody.

na šlehačkovou náplň: 300 g bílého jogurtu, 20 g moučk. cukru, 1 skořicový cukr, 250 ml šlehačky, 1 sáček želatinového ztužovače + 100 ml vody na jeho přípravu.

Těsto rozetřeme na pečící papír (jde to špatně, ale dá se to), povrch potřeme vejcem a posypeme směsí mandlí a skořicového cukru. Upečeme a ještě teplý plát překrojíme na polovic. Jednu polovinu opatrně překlopíme mandlemi dolů. Mezitím jsme si rozdusili jablka a povařili s pudinkem. Rozetřeme je na obrácený plát a necháme vystydnout.

Nakonec ručně promícháme jogurt s oběma cukry, vmícháme ušlehanou smetanu a podle návodu připravený ztužovač, rozetřeme na vychladlá jablka, přiklopíme druhým plátem (mandlemi nahoru). Necháme do druhého dne ztuhnout v lednici.

Krájíme na řezy a stavíme je na bok, aby byly vidět mandle na obou stranách.

Přejí Vám krásné prožití adventu a požehnané Vánoce.

Dobrou chuť.

Hanka

„.....
nebesa už jako bohatý a sedí tam po pravici Otcově, ale tady, mezi námi, stále trpí hladem, žízní a nahotou, tady je chudý a v chudých je přítomen“ (Sv. Augustin, Kázání 123, 4).

Farní misijní anketa

První dvě neděle v listopadu probíhala v naší farnosti anketa. Bylo odevzdáno celkem 52 vyplněných lístků a výsledky byly statisticky dopracovány. Za důležité považujeme požadavek farníků na větší spolupráci a otevřenost, nutnost zaměřit se více na práci s mladými a zlepšení vztahů. Jednotlivé závažné náměty budou postupně zařazeny na jednání farní rady a misijní skupiny. Všem přispěvatelům děkujeme.

Požehání naší školy

V úterý 20. listopadu kardinál a arcibiskup pražský Mons. Dominik Duka, OP, slavnostně otevřel a požehnal novou budovu mateřské školy sv. Augustina v Praze. Stavba trvala čtyři a půl měsíce a v den požehnání začala „svá studia“ skupina 17 dětí ve věku 3 let, které se připojily k těm třiceti, které již mateřskou školu navštěvují.

Projekt školy sv. Augustina v Praze započal přede třemi lety s cílem nabídnout alternativu křesťanského a augustiniánského vzdělávání a základnu pro rozvoj povolání. V prvním roce škola začínala s malou skupinkou dětí předškolního věku. Ve druhém narostla o třídu prvňáčků a tento rok již máme k dispozici první a druhou třídu povinné školní docházky. Škola by měla narůstat každým rokem, až v r. 2023 by měli graduovat první žáci této školy, která chce vzdělávat, jak stojí v jejím mottu, „všemi smysly, myslí i srdcem“. Nyní ve škole studuje celkem 77 dětí.

„Kristus je zároveň chudý i bohatý: jako Bůh je bohatý, jako člověk chudý. Nepochybně tento člověk vstoupil na nebesa už jako bohatý a sedí tam po pravici Otcově, ale tady, mezi námi, stále trpí hladem, žízní a nahotou, tady je chudý a v chudých je přítomen“ (Sv. Augustin, Kázání 123, 4).

Čtyři ve 4

Výtvarná skupina Čtyři ve 4

Vás zve na prodejní charitativní výstavu, jejíž výtěžek bude věnován na děti v Kongu.

Vernisáž proběhne na 1. neděli adventní dne 2.12.2012 cca v 10.30 (po ranní mši svaté)

**VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ
VÝTĚŽEK KONCERTU
BUDE VĚNOVÁN NA
VYBAVENÍ NOVÉ BUDOVY
(kuchyňská myčka a lednička)**

Srdečně Vás zveme na

II. ADVENTNÍ BENEFIČNÍ KONCERT

pro školku a školu Sv. Augustina

Slovem bude provázet patronka koncertu

TÁŇA FISCHEROVÁ

Účinkují :

Děti z hudebního kroužku ZŠA a MŠA

pod vedením **I. Ryzové**

Eliška Weissová - mezzosoprán

Iva Ryzová - soprán

Jan Pěruška, Matouš Pěruška - housle

Jan Zvěřina - violoncello

Štěpán Svoboda - varhany

Koncert se koná v sobotu 8.12.2012 v 15 hod. v kostele Sv. Tomáše

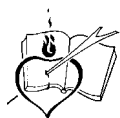
Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2012

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800.

Prosíme Vás o příspěvky a náměty.

„Kristus je zároveň chudý i bohatý: jako Bůh je bohatý, jako člověk chudý. Nepochybně tento člověk vstoupil na nebesa už jako bohatý a sedí tam po pravici Otcově, ale tady, mezi námi, stále trpí hladem, žízní a nahotou, tady je chudý a v chudých je přítomen“ (Sv. Augustin, Kázání 123, 4).